

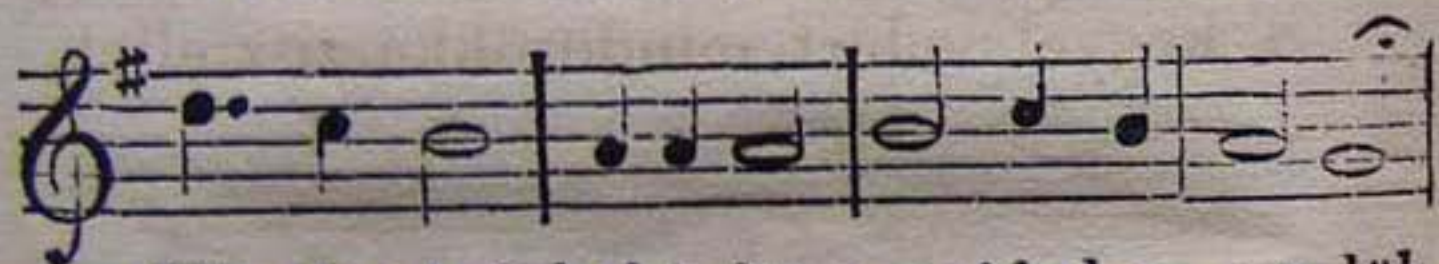
IV.

TÖREDELMES ESEDEZÉSEK.

Bűnbánat.

Bűneimnek mély örvényében ü-lök,

Vét-ke-im' habja közt majd elme-rü lök.

Fájdalmimban az halálhoz készü-lök.

2. Uram! halld-meg keserves zokogásom',
Bús szivemből ömlő siránkozásom',
Vedd füledbe, és értsd-meg kiáltásom'.

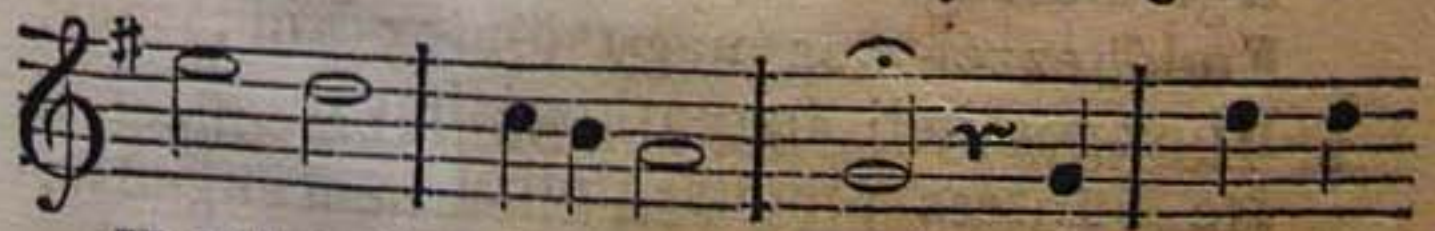
3. Hogy ha uram! minden bűnért megfizetsz,
Hogy ha semmit a' vétekben nem engedsz,
Uram! valyon leszen e a' kit éltetsz?

4. Bizony senki ostorod' el-nem állja,
Mert ő magát minden bűösnek vallja,
'S bűne miatt koporsóját megszálja.
5. Mindenek azt hiszik, hogy kegyelmes vagy
'S bűneiknek kegyes bocsátója vagy,
Azért bíznak, mert irgalmasságod nagy.
6. Uram! én is elhiszem ezt felőled,
Hogy nem mindjárt üz-el bűnöm előled,
Azért soha nem távozom-el tőled.
7. Igéreted oly reménységgel táplál,
Bűnös lelkem hogy nálad kedvet talál,
És nem veszt-el engem az örök halál.
8. Most is atyám! csak te benned reménylek,
Bűneimtől hogy megments azon kérlek,
'S' kegyelmedért mindörökké tisztellek.

Esedezés.

U - ram bizvást kö - nyör - gök,

Halld-meg ki-ál-tá - som', Bocsásd szent

fü - led - be ohaj tásom', Kérlek ne hadd

hogy legyen szé - gyen - val - lá - som.

Fogadd-el i-mád-ko-zá - som'.

2. Senki szégyent nem vállalhat
Ki csak te tőled vár,
Megáldod azt, a' ki előtted jár,
A' bűnöst találja szégyenvallás és kár,
De jóknak te vagy erős vár.

3. Istenem! ösvényidet
Énnekem mutasd-meg,
És a' te útaidra taníts-meg,
Mikor segítségre hívlak szabadíts-meg,
Hozzám jóvoltod' jelentsd-meg.

4. Öröktől fogván való
Irgalmasságodról,
Emlékezzél-meg nagy jóságodról,
Ifjuságombeli fogyatkozásimról
Ne büntess álnokságimról.

5. Hallgass-meg édes atyám!
Mert vagy engedelmes,

És a' büntetésre késedelmes,
Megtérő bűnöshez irgalmas kegyelmes,
Engem is bűnöst el-ne vess.

6. Tekintsd-meg fájdalmamat,
'S gyarló életemet,
És bocsásd-meg én sok bűneimet,
Ne bocsásd rám méltó súlyos feddésedet,
Mérsékelj ítéletedet.

7. Kegyes atyám! nevedért
Töröld-el bűnömet,
Mert sok vétkem igen fáj énnekem,
Melyért nyughatatlan lelkiismeretem,
Légy kegyelmes én Istenem!

Töredelmesség.

„Te beamed szent atyám“

1. Könyörülj úr Isten!
Én bűnös lelkemen,
Szánakodjál atyám!
Szomorú szívemen.
Bűneimet meg-vallom,
Nyilván tapasztalom,
Hogy vétkeim miatt
Nincs semmi vigságom.

2. Egyedül csak neked
Véttem Istenem,
Te szent színed előtt
Gonoszt cselekedtem,

Oh kegyelmes úr Isten
 Mi hasznod estemen?
 Irgalmazz könyörülj
 Én bűnös lelkemen.

3. Tisztogasd lelkemet
 Uram irgalmaddal,
 Enyhítsd-meg szívemet
 Vigasztalásoddal,
 Fordítsd reám szemedet,
 Nyujtsad kegyelmedet,
 Hogy megtisztulhassak
 Add segedelmedet.
4. Ne vi'sgáld annyira
 Bűnös életemet,
 Ne íteld keményen
 Gyarló tetteimet.
 Töröld-el vétkeimet,
 Szánd-meg keservimet,
 Térítsd vissza atyám!
 Lelki örömemet.
5. El ne vess engemet
 Isteni színedtől,
 Meg ne fossz könyörgők
 A' te szent lelkedtől.
 Tiszta új szívet bennem
 Teremts én Istenem,
 Tovább ne tartsad fenn
 Haragod' ellenem.
6. Nyísd-meg ajakimat
 Szent dicséretedre,

- Indítsd-fel nyelvemet
 Hív tiszteletedre.
 Csak téged kívánjalak,
 Téged ohajtsalak
 Gyakorta Istenem,
 Téged kiáltsalak.
7. A' töredelmes szív
 Sok áldozatoknál
 Kedvesebb előtted.
 'S nagy ajándékoknál.
 Bűnös szív' ohajtásit
 És fohászokodásit,
 Arany ezüst felett
 Kedvelled sirásit.
  8. Te szent egyházzal
 Jót tégy kegyelmesen,
 Akaratod szerint
 Őrizd hiveségesen,
 Hogy szent háladásokat
 Lelki ajándékat
 Neked bémutatván,
 Mondjon áldásokat.
  9. Dicséret dicsőség
 Legyen neked atyánk!
 Kit szent fiad által
 Kegyelmesnek vall szánk,
 Végetlen fő valóság,
 Örök hatalmasság,
 Mennyen földön legfőbb
 Országoló uraság!!!

Gyónás Isten előtt.

“Mint a' szép hűves patakra“

1. Halomra gyült vétkeimnek
Terhe alatt pihegek,
Könnyei közt szemeimnek
Mint bús lélek epedek,
Vétkem' ha veszem elé
Félhetek mindenfelé,
Eltemhez hogy tartsak számot?
Mert meg-bántottam atyámat.
2. Hová rejtezzem-el én hát
Az én Istenem elöl?
A' ki mindeneket hall 's lát,
'S velem van mindenfelől.
Atyám! csak hozzád térek,
És bocsánatot kérek.
Nehéz terheim' vegyed-el,
Bűneimet töröljed-el.
3. Földieken úrrá tettél
Engem kezed' remekét,
Te képedre teremtetted
Halandóság' gyermekét.
Hogy jóban menyjek elé
Szent Istenséged felé,
De e' szent céltól elálltam
Istenem! 's bűnnek szolgáltam.
4. Nem merem hát szemeimet
Fel-emelni az égre,

- Mert jól érzem bűneimet
Melyeket vittem végre.
Esedezem, hatalmas
Istenem! légy irgalmas,
Szent arczádat ne rejtse-d-el;
Vétkeimet töröljed-el.
5. A' mennyekekből hogy erőt adj
Hozzád emelem kezem',
Ennyi kísértet közt ne hagyj
Azért is esedezem.
Add, hogy már erős legyek,
És győzedelmet vegyek
Mint lelkemnek nagy romlásán
A' bűnnek sok ostromlásán.
  6. 'S minthogy kegyelmed elhíva
E' földön is engemet
Szent fiad' vacsorájára,
Isten! vezérlj lelkemet,
'S arra segélj, kérlek hát,
Hogy menyegzői ruhát
Szépet, illendőt vehessek,
Melyben tehozzád mehessenek.
-
- Bűnbocsánatért esedezés.**
1. Ur Isten! irgalmazz nekünk
A' te irgalmasságod szerint,
Mosd és töröld-el bűnünket,
Melyet mi bánunk szívünk szerint.

Hogy te ellened vétkeztünk,
Bánjuk és keserü mi nekünk;
Méltán minket megítélhetsz,
Még is te igaz Isten lehetsz.

2. Mi bűnös világban lettünk,
Életünkben sok bűnt cselekedtünk,
De te szeretsz igazságot,
És ígéred irgalmasságod',
Hints-meg szent fiad' vérével,
Hónál fejrbb leszünk előtted.
Víg leszen lelkünk te benned,
Tetemink megvidulnak töled.

3. Ne nézd uram bűneinket,
Töröld-el minden vétkeinket,
Teremts bennünk tiszta szivet,
Es add mi nekünk szent lelkedet.
Ne vess-el minket előled,
És ne vedd-el tőlünk szent lelked.
Tartsd-meg bennünk a' szent hitet,
'S adj jóra vezérlő szent lelket.

4. Mi általunk sok emberek
A' te úadra térüljenek,
Kik ő bűnöket elhagyják,
És életöket megjobbitják,
Szabadíts-meg uram minket,
'S vedd-el rólunk ítéletedet,
Old-meg a' mi nyelveinket,
Hogy magasztalhassunk tégedet.

5. Aldozatot tennénk neked,
Ha kedves volna te előtted,

De csak kívánod mi tőlünk
Hogy legyen töredelmes lelkünk,
Tekints úr Isten lelkünkre,
És tégy kegyelmesen ő vele.
Tégy jól a' te egyházoddal,
Ki téged szolgál igazsággal.

Töredelmesség.

„Mint a' szép hűves patakra“

1. Téged várlak én Istenem!
Áldott segedelmeddel,
Vétkeim tanuk ellenem,
Állj mellém kegyelmeddel.
Siralmas szavaimra
Fohászzkodásaimra,
Nekem kegyelmes választ adj,
'S hánykodásim közt el-ne hagyj.
2. Feljül haladták vétkeim
Boldogtalan fejemet,
Sértik 's szaggatják bűneim
Keseredett lelkemet,
Gondolatim lankasztanak,
Rettentenek 's bádjasztanak,
Nincs más kiben reméllenem,
Benned bízom én Istenem!
3. Vétkeztem és meg-bántottam
A' mennyei felséget,

Általhágtam 's megtapodtam
 Ama' szent szövetséget,
 Melyet meg-pecsételtél,
 És meg-erősítettél
 Áldott lelked' gyűrűjével,
 Szent fiad' piros vérével.

4. Atyám! vétkeztem 'ellened,
 'S a' szép egek ellen is,
 De bízik lelkem te benned,
 Bár vétkem rettentsen is,
 Gondos szivem töled függ
 Könyesszemem reád csügg,
 Ha könyvedből kitörölsz is
 Benned bízom, ha meg-ölsz is.

5. Ne ontsad rám büneimért
 Búsulásod' poharát,
 Ne fordítsd-el vétkeimért
 Áldott arczád' sugarát,
 Térj hozzám 's erőt veszek,
 Moss-meg fejéremb' leszek
 Akar-mely fejem hónál is,
 Tisztább a' fényes napnál is.

6. Könyörülj rajtam Istenem!
 'S büneimet bocsásd-meg,
 Ne szállj perbe én ellenem,
 Vedd-fel ügyem' és lásd-meg,
 Hogy nyelvem zengedezzen,
 Lelkem is örvendezzen
 Áldott szabadításodban,
 'S édes atyai voltodban.

INNEPI

ISTENI DICSÉRETEK

I N N E P I

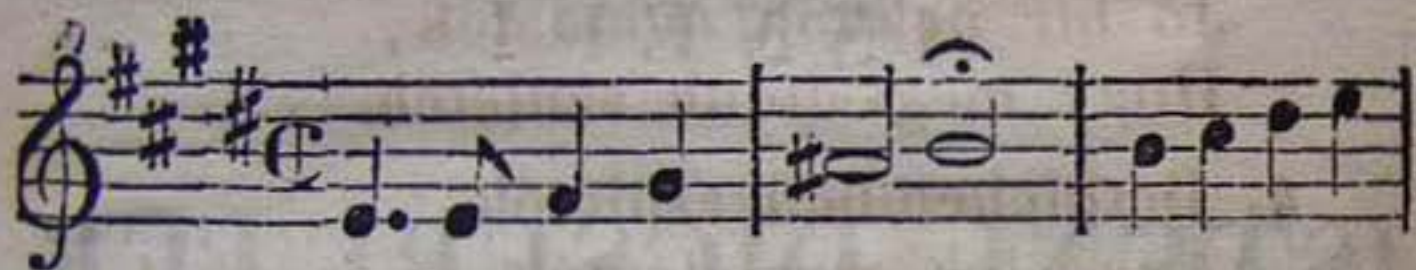
ISTENI DICSE'RETEK

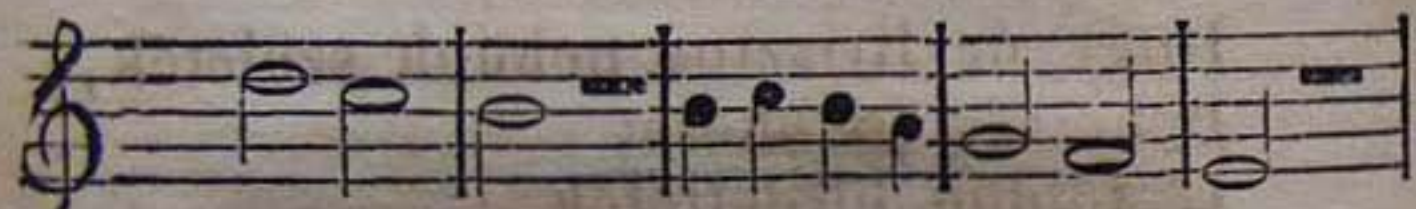
I.

ADVENTI (ELJÖVETI)
VASÁRNAPOKAN.

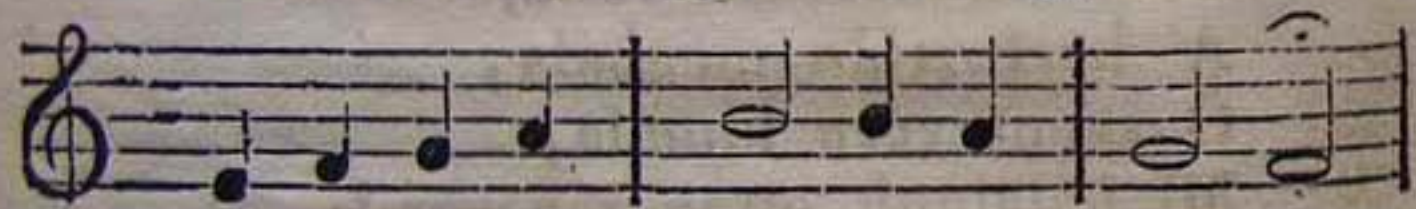
Apostoli hit' formája.

A - ke - resz tény - ségben, I gaz vallás

a' hit - ben, Hogy hidjünk egy Istenben

Krisz tus Jé zus - nak szent aty - já - ban,

Meny - nek föld - nek ten - ger - nek

Ö szent te rem - tö - je - ben.

2. Hiszünk a' Krisztusban,
Istennek egy fiában,
Mí kegyes szószólónkban,
Idvezítő Jézus Krisztusban,
Kit Ádámnak ígére
Még a' paradicsomban.
3. Gábrriel árkangyal
Názáretbe küldeték,
A' szüz meggyümölcsözék,
Úr Istentől meg is áldaték,
Jó hír nekünk mondaték,
Hogy megváltónk születék.
4. Bethlehemben születék,
Angyalok megjelenték,
Pásztoroknak hirdeték,
Hogy úr Krisztus nekünk születék,
Békesség jó akarat
E' földön hirdetteték.
5. A' Krisztus kint valla,
A' keresztfán meghala,
Ő szent vére kiomla,
Mi halálunk ottan megromla,
Harmad nap feltámadá;
Minket megszabadita.
6. Mennyekbe fel-mene
Az örök dicsőségbe,
Ott nekünk helyet szerze.
Eljövendő az ítéletre,
Ott meg-fizet mindennek,
Élvén mint érdemlette.

7. Hisszük az Istennek
Vigasztaló szent lelkét,
Hisszük a' közönséges
Keresztényi gyülekezetet,
Hisszük a' Krisztus által
Bűneink' bocsánatját.
8. Hisszük a' holt testnek
Ismét feltámadását,
Hisszük az ítéletet,
Hisszük mí az örök életet,
Ez hittel bátoritjuk
Mind egész életünket.

Isten' kegyelme szent fiában.

„E' földön te minden népek“

1. Áldott Izraelnek ura!
Mert ő a' kegyelmes atya,
Ki mindeneket megálda,
És szent fiával meg-válta.
2. Dávidnak ezt jelenté,
Irgalmasságát hirdeté,
Mert Krisztust neki ígéré,
És országát vele közlé.
3. Ezt az atya megígéré
Proféták által 's hirdeté,
Ígéretét erősité,
'S fiát minékünk el-küldé,

4. Hogy kimentene ezekből:
A' halálnak félelméből,
Kárhozatból, sötétségből
És bűneink' örvényéből.
5. Neki szentségben szolgáljunk,
Mert ő minékünk királyunk,
Igazságunk és óltalmunk,
Kit hitünkel megkapcsoltunk,
6. Oly kegyelmes lett az atya,
Hogy mennyországból meg-száanna,
Minket meg-szabadítana,
És meg-váltót nekünk adna.
7. Kérünk, nézz reánk úr Isten,
Kik elmerültünk a' bűnben,
Adjad szent lelked' szivünkbe
Hogy ne legyünk sötétségben:
8. Dicséret neked szent atyánk,
Ki a' mennyekben vigyázz ránk,
Hállgass-meg szent fiad által,
'S vigasztalj-meg irgalmaddal.

Karácson' Szombatján.

Isten' ígéretei Jézus felől.

„Ó mennyei kegyes Atyánk“

1. Istentől választott hivek!
Buzgóságra gerjedjetek,

Tiszta szívből örüljeteK,
Mert kegyelem van veletek.

2. Sokszor a' proféták által
Királyt ígért szent szózáttal
Az úr Isten, közbenjárót,
És haláltól szabadítót.
3. Várták ennek telyességét
A' szent atyák 's el-jövését,
Ohajtották dicsőségét,
'S az hiveknek idvességét.
4. Nem siet, nem késik Isten,
A' mit el-intézett bölcsen
Meg-leszen tökéletesen,
Mert országol felségesen.
5. Mihelytt eljött telyessége
'S az időnek betelése,
Isten elküldé szent fiát,
A' hiveknek meg-váltóját.
6. Ez a' mi lelkünk' királya,
Kit Isten mi váltságunkra
Ígért volt jöni világra,
Hogy vezetne mennyországra.
7. Legyen ezekért dicsőség
Istennek, 's örök tisztesség,
Kinek szava tiszta szentség,
Kegyelmében nincs rövidség.
8. Seregeknek áldott úra,
Meg-váltónk' dicső szent atyja
A' Krisztusban meg-adatva
Legyen bününk' bocsánatja.

II.

NAGY KARÁCSONI MAGASZTA-
LÁSOK ÉS ESEDEZÉSEK.

Krisztus' születése.

„Jer mindnyájan örüljünk“

1. Úr Istennek szent fia
Születék ez világra,
Eljött lelkünk' boldogságára.
2. Atya Isten' tanácsa
Régtől fogva ez vala,
Hogy mi nekünk megváltót adna.
3. Küldé alázott sorsban,
Hogy minket meg-válthasson,
'S szent népévé elválaszthasson.
4. Angyaltól izenteték
Pásztoroknak hirdeték,
Hogy minekünk Krisztus születék.
5. E' világra születék,
Jászolyba helyezteték,
Mert ő neki hely ott adaték.
6. Ő szent fiát Mária
Mihelytt szülé világra
Úr Istennek nagy hálát ada.

7. Krisztus szent példát hagyta,
Bálványt eltávoztata,
Szent útait követnünk hagyta.
8. Istent meg-ismértete,
Kinek nagy szeretete,
Söt szeretet szent természete.
9. Van reményünk Istenben
Hogy e' gyarló életben
Vagyunk Istennél kegyelemben,
10. Töredelmességünkért
Megbocsát bűneinkért,
Mert Jézus nekünk kegyelmet kért.
11. Mi is azért urunkat,
Kegyes közbenjárónkat,
Tiszteljük meg-szabadítónkat.
12. Hogy nyerjünk mennyországot
'S lássuk boldog hazánkat,
Jövendő nagy boldogságunkat.
13. Dicsőség az atyának,
Dicséret szent fiának,
Lelkünk' kegyes meg-váltójának.

Hálaadás.

1. Hálát most adjunk
Mindnyájan
Az úr Istennek,
Ki fia' születésével
Megszabadított
Bűnnek és halálnak fogságából.

2. Ennek illik
Hogy énekeljünk
Az angyalokkal:
Dicsőség magosságban úr Istennek!

Krisztus' alázott sorsa.

„A kereszténységben“

1. Dicsőség Istennek,
Egy örök teremtőnek,
Áldás dicső nevének,
Minden teremtmény felségének
Adjon hálát, 's imádja
Mélységéből szivének.
2. Ki Jézust ez napon
Küldé-el, hogy megváltson
Minden lelket 's tanítson,
Az élet' útára buzdítson,
Hit szeretet 's reménnyel
Örökre boldogítson.
3. Az Isten' munkái
Csudálandók 's tanácsi,
Csekélyek bár útai
Fényesekké lesznek dolgai,
Istenien kezdődnek
És végződnek céljai.
4. Nem fényben 's pompában,
Született kised sorsban

Jézus, kit ma vigságban
Tisztel az anyaszentegyházban
Minden hív 's buzgó lélek,
Járván szent nyomdokában.

5. Engedd örök Isten!
Hogy megváltónk' hitében
Éljünk haljunk e' földön,
Hogy végső eljövételében
Vele örvendezhessünk
Boldog örök életben.

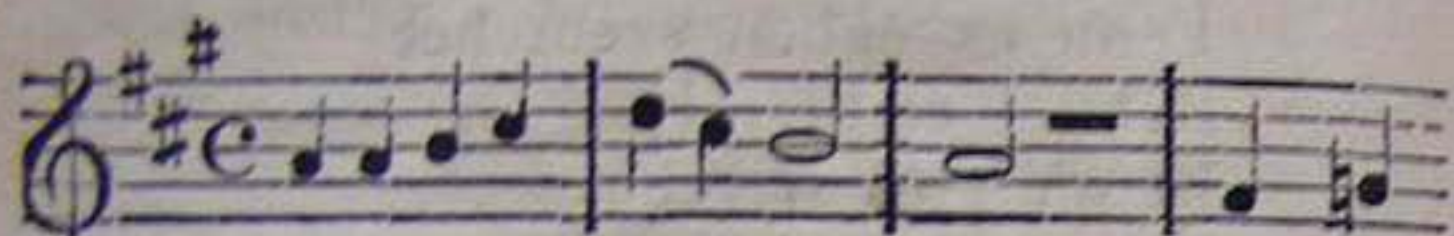
Újjá teremtetésünk a' Krisztusban.

„Szeret, imád, magasztal“

1. Világok' teremtője,
Örök éltü Isten!
Te vagy első kutfeje
Mindennek alatt 's fenn,
Az eget' szép rendszerét
Te alkotád felség!
'S teremtményid' ezerét,
Melyekben nincsen vég.
2. A' roppant nagy teremtés
Mived, oh alkotó!
Mindent egy szó, egy intés
Volt létre hozható.
Fenn állanak dicsérnek
Minden valóságok,
És csak téged csmérnek
Egy fő valóságnak.

3. A' lelkek' országában
Így alkotál újra (Kolos. 1: 16. 20)
Mindent egy új világban
Krisztusnak általa.
Fenn az égben szenteket
Békitél emberrel,
Itt alatt új sziveket
'Teremtél új hittel.
4. Nemesb keblet alkotál
Tisztább szeretettel,
Magasb lelket formálál
Szentebb eszmélettel.
Ten-magadat szeretet'
Istenének mondván,
'S különböző népeket
Egy vérségbe vonván.
5. Újra alkotál földi
Tronusokat hittel,
E' világi 's mennyei
Hatalmakat friggyel,
Bétölt a' nagy természet
Kegyelmed' árjával
Emberi nem szeretet'
'S öröm' harmatjával.
6. Így alkotál újanon
Minket Krisztus által,
Kit mint profétát, hajdon
Felkentél jobboddal,
Mint fő-papot áldozni
Elküldél érettünk,
Mint királyt viaskodni
Hisszük mi mellettünk.

Kirsztust a' bölcsek idvezlik,
Héródes üldözi.

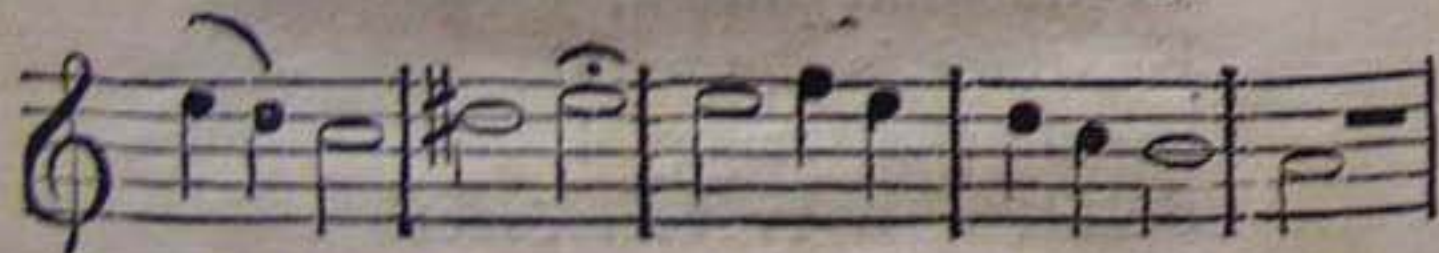
Bethlehemben szü - le - ték Krisztus

e' világra, Jászolyba helyez - te - ték

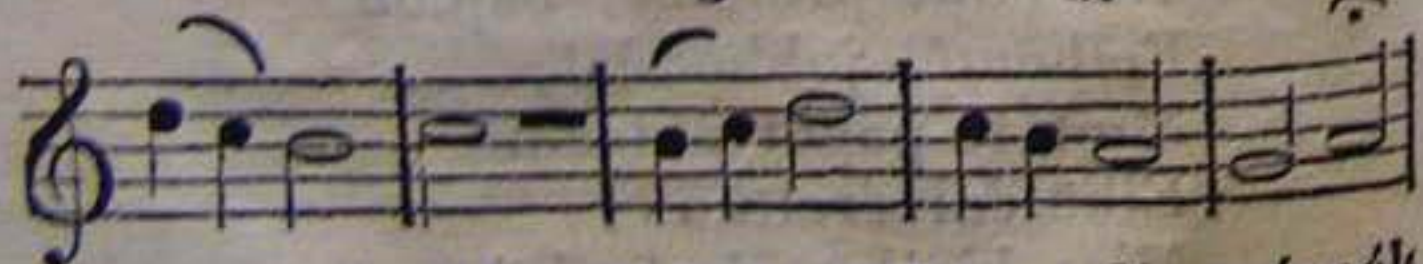
Posz - tó - ban ta - kar - va. An - gya - lok

öt hir - de - ték, A' pászto - rokat in - ték,

Men - né - nek víg szívvel, Hogy Jézust ke -

res - nék - fel, 'Slátván, Istent di - csérnék

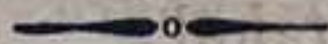
Hál - 'a - dás - sal tisz - tel - nek.

2. Fényes csillag támada
Jelül napkeleten,
Mely bölcseket indita
Idvezleni menten,
Kiktől arany és kenet
'S tömjén ajándékat vett,
A' jászolyban meg - lelt
És bölcsektől megtisztelt
Jézus Isten' szent fia,
Ki ma jött világra.

3. Már kezdetben veszélynek,
Volt kitéve élte
Az Isten' kedveltjének
'S halálra ítelve,
Mert Héródes akarta,
Hogy életét el - oltsa,
'S meg - ölni el - szánta,
De Isten Egyiptomba
Küldé Jézus' gyámolit
'S elhárintá veszélyit.

4. Isten' szent ítélete
A' bünöst be - éri,
Héródes' végezete,
Ezt előnkbe teszi,
Meghalván a' bünhődött
Jó'sef szent unszolást vött

- Jézust vissza vinni
Názáretbe 's nevelni,
Mert kik voltak bosszúban
Vannak már föld' gyomrában.
5. Pásztorok' hív példáját
Hivek oh kövessük,
Istennek nagy jövoltát
Örömben hirdessük,
Mert szentté Isten' neve
A' Krisztus által leve,
Mind az egész földön
Ó felsége dicső lön
Minden hatalmak felett,
Melyeket hatalma tett.

Jézus' szent tiszti.

„Az egek beszélnek“

1. Istent tiszteljétek
Hivek! kik gyültetek
Most e' szent innepre.
Áldott nap hinti ma
Hálára unszolva
Súgarit e' helyre,
Égi tűz búzdítsa
Mennyből alá szállva
A' hivek' sokaságát,
Mint illik Istenhez,
A' szentek' szentéhez,
Kinek látjuk jóságát.

2. E' nagy napon eljött
Jézus, a' szent szülött,
Hirdetni országát,
Az atya' szerelmét,
A' hit' győzedelmét,
A' bűn' bocsánatját,
Az élet' reményét,
Előérzeményét
Az örök boldogságnak,
Az halál' romlását,
Élet' újulását,
Napját az igazságnak.
3. Legfőbb azok között,
Kiket ki küldözött
Isten profétákúl,
Az életnek belsőbb
A' léleknek felsőbb
Becsét tette tárgyúl,
Szentek' hitére vitt,
Fő boldogságra hitt,
Minden érző lelkeket,
El-törle könnyeket,
És meg-édesített
Földi szenvedéseket.
4. A' menny 's föld örvendett,
Idvezlő éneket
Az angyalok mondván;
Isten' fián örült,
Kit boldog anya szült,
Csillag sugározván;
Áldá hála-telve

Lelke, szive, nyelve
Szenteknek az egeket.
Királyok és népek,
Ifiak, tisztos vének
Érzének szent örömet.

5. Ez innep dicső lett,
Melyen első fényt vett
Jézus, hitünk' feje.
Az isten - félelem'
Az örök kegyelem'
Első hirdetője,
Kit bár kised sors szült
Isten' jobbjára ült,
Mivel dicső munkát tett.
Örök áldás szálljon
Ez napra 's találjon
Minden szív ma örömet.
6. Az ezer lelkekkel,
A' dicső sergekkel,
A' földön és égben,
Örök atya Isten!
Leborulunk itten,
Hitben reménységben,
Hálára bndulunk,
Előttes áldozunk,
Nézz kegyesen mi reánk.
A' menny dicséreti
Között halgassad-ki
Azt is, melyet rebeg szánk.

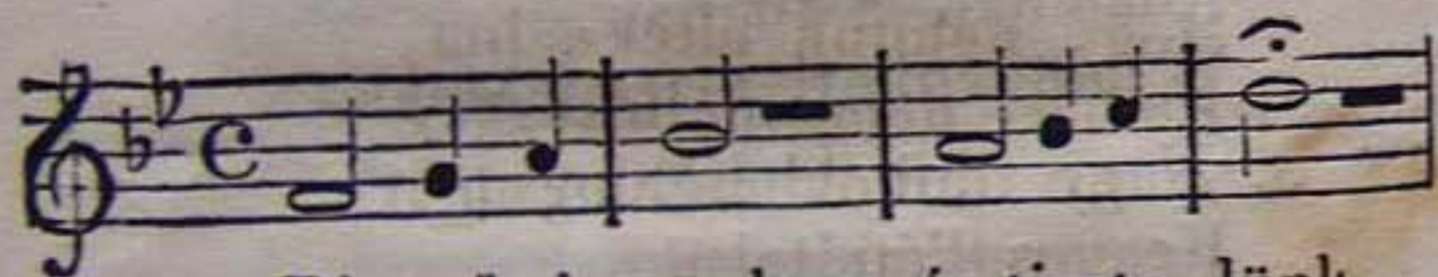
Krisztus' születése Dávid' nemzetségéből.

„Úr Istennek szent fia“

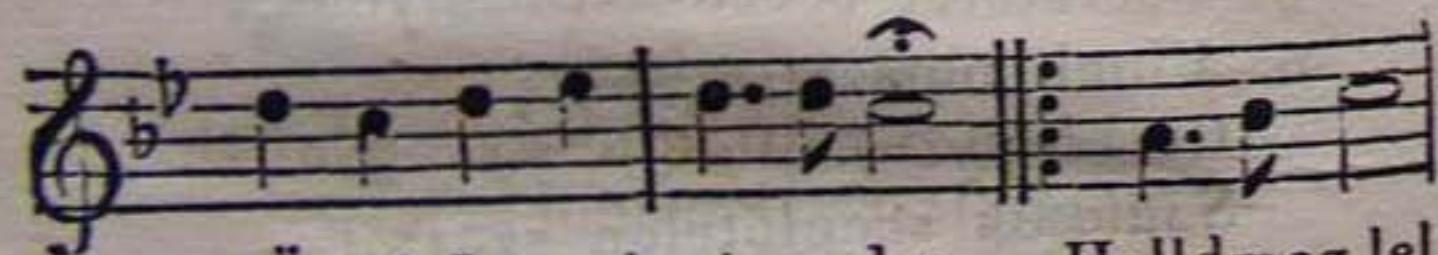
1. Jer! mindnyájan örüljünk,
És innepet szenteljünk,
Mert születék úr Jézus nekünk.
2. Kit a' kegyes úr Isten,
Könyörülván emberen,
Elküldé utolsó időben.
3. A' mint megvult ígérve,
Az utolsó időre,
Teremtésnek még kezdetébe',
4. A' mi első atyánknak
Ádámnak 's fiainak,
'S mindenkori maradékinak,
5. Nagy hitű Ábrahámnak,
Kegyes Pátriárkáknak,
'S a' koronás Dávid királynak.
6. Kinek nemzetségéből,
És királyi véréből
Születék szeplőtelen szüztől.
7. Angyali szép zengések,
Hálaadó énekek
Jelenték, és égi seregek.
8. Hirdetvén pásztoroknak,
Nyájak közt vigyázóknak,
Hogy örvendenének Jézusnak.

9. Mert csak ő idvezítő,
Mindenekkel jóltévő,
Meg-térő bűnöst meg-nem vető.
10. Azért jöve, hogy élénk,
Istennel meg-békélnénk,
'S ő általa kegyelmet nyernénk.
11. Nagy szeretet mindenhez,
Hogy Isten emberekhez
Fiát küldé, mint bűnösökhez.
12. Mi azért Krisztusunkat,
Kegyes közbenjárónkat,
Áldjuk bűntől szabadítónkat.

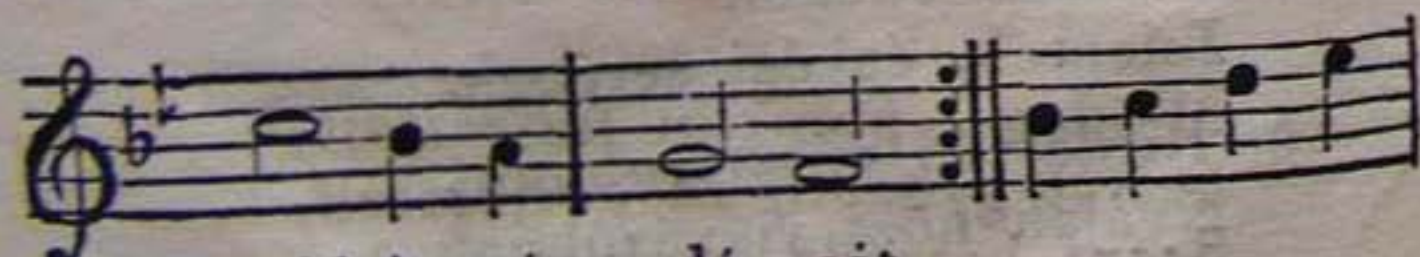
Jézus' szent czéljai.

Di-cső-i-tünk, és tiszte-lünk

Ö-rök Is-ten! té-ge-det, Halld meg lel
És szívünk'

künk' i-má - dá - sát,
há - la - a - dá - sát, Mellyel áldjuk

ne - ve - det.

2. Légy közöttünk jó Istenünk!
Éltető kegyelmeddel,
Szent lelkeddel oh buzdíts-fel,
Dicsőségeddel boríts-el,
'S lekünk' töltsd-be örömmel.
3. Krisztusunknak, meg-váltónknak
Születése' innepét
Hogy méltólag megülhessük,
'S hálánkkal ékesithessük,
Míg élünk, áldott nevét.
4. Ki értünk lett, 's életet vett,
Hogy nekünk éltet adna,
Emberi nem' méltóságát,
A' hív lelkek' bódogságát
Példával tanította.
5. Szeretetet éreztetett
A' megtérő szivekkel,
Reményt nyújtott a' gyengéknek,
Vigasztalást szenvedőknek,
'S jót tett minden lelkekkel.
6. Ember-szívet nemesített,
Bús lelkeket orvasolt,
Minden léptén jót terjesztett,
Szívet győzött, és gerjesztett,
Szent beszéde, melyet szólt.

7. Az Istennek 's szerelmének
Tüköre és példája,
Kiben csak szeretet lakott,
Kiben bűn nem találtatott,
Áldott Isten' szent fia.
8. Áldd-meg Isten gyűlésünkben
Szent hitünket Jézusban,
Ne hagyj tőle elszakadnunk,
Segélj halálig maradnunk
Tőle vett vallásunkban.
9. Szent élete szeretetre
Gerjessen egymás iránt,
Öntsön belénk türeelmet,
Vétkeinken töreelmet,
Midön bűnünk sért és bánt.
10. Áldd-meg Isten sziveinkben
Az egyesség' érzetét,
Az idvesség' ohajtását,
Boldogságunk' munkálását
És szent neved' félelmét.

—

**Esztendő' utolsó napján
hálaadás.**

„Te benned bízunk eleitől fogva“

1. Az esztendők eljönnek 's el-enyésznek,
Beszakadnak az idő' tengerébe,

- És el-vegyülnek annak mélységébe;
Így az emberek' földi életének
Léte el-múlik, mint az esztendő,
Mely repül és vissza nem jövendő.
2. Uram! te voltál, vagy, 's lészesz örökké
Egy örök Isten, és vagy csak egyedül
Idő' múló változásain kívül;
Te hozod az idő' méhéből elé
A' napokat, és az esztendőket,
Es ismét te szólitod-el őket.
3. Ímé egy év múlik e' nap' alkonyán,
Hány múlt már-el, és még hány elmúlendő,
Ki tudja azt, ki mint mi csak halandó?
Uram te tudod, kinek áll hatalmán
Szabni törvényt és határt időnek,
A' múltnak, jelennek, és jövőnek.
4. A' mi tudásunk annyiból áll csupán,
Hogy ezen esztendőnek el-telése
Életünk' végének közelítése,
'S hogy örömmel 's búval vegyes folyamán
Isten védé 's tartá életünket,
Királyunkat 's édes nemzetünket.
5. Boldog hát, ki bizonytalan napjait
Örömmel éli-le, 's úgy használja,
Hogy midön üt élete' vég-órája,
Nyugodt lelkiismerettel hagyja itt
E' bánatos hazát, e' földi honyt
A' változandót, és oly múltékonyt.

6. Sok embertársaink porrá levének,
Sok vének haltak, 's ifjak hervadának,
És sokan szerencsétlenek valának,
Mi élünk hála legyen az Istennek.
A' hült poroknak békes nyugalom
Legyen a' gond után a' sirhalom.
7. Repülj hanyatló év! de végső napod
Oh ne menyjen le senkinek haragján,
Legyen közönséges béke alkonyán,
És minden erőszak, mely törvényt tapod,
Szűnjék-meg, 's az igazság' kormánya
Legyen minden törekvés' iránya.
8. Hála legyen az egy örök Istennek,
Hogy ez esztendőben is gondoskodott
Rólunk, 's kegyelme minket elnem hagyott,
Eszteendők 's századok bár el-teljenek,
Jósága meg-marad mind örökre
'S kiterjed minden teremtményekre.

Ó esztendő' estvéjén.
Hálaadás Isten' gondviseléséért.

„Világosság' szent atyja“

1. Halhatatlan teremtő
Imádandó Isten!
Kiben elmúlt, jövendő
És változás nincsen.
Jelenléted maradandó,
Istenséged örök éltig állandó.

2. E' világot alkatád
Bölcsen 's hatalommal,
És rendjét meg-állítád,
Erős tilalommal.
Határt tettél az időknek,
Melyek múlnak 's többé vissza nem jönnek.
3. Mint a' vizek el-fólynak
A' zugó tengerbe,
Úgy a' napok el-múlnak
Az örök évekbe.
Ha elküldöd, hozzánk jönnek,
Ha meg-tiltod, többé fel-nem tetszenek.
4. Im esztendők' végpontja
Hozzánk érkezett,
Elménk áldásban tartja
Neved', mely fedezett
Sziklái közt az életnek,
Veszélyiben a' sorsnak 's balesetnek
5. Már már csendes véget ér
E' fáradt esztendő,
Már meg-áll; 's kikötöt nyér
Sajkánk, mely veszendő
Volt a' zugó szélvészekben,
Fájdalmakban 's súlyos szenvedésekben.
6. Áldunk atyánk a' jókért,
Melyekkel tetéztél,
Áldunk súlyos próbákért,
Melyeket ránk mértél.
Áldunk atyánk szeretünkkel
'S rokoninkkal egy szívvel és lélekkel.

7. Aldás legyen Istentől
Rajtad oh esztendő,
Mely örök kegyelemből
Vagy majd eltelendő.
Vidd-el atyánk' szent székehez
Imádásunk', az idők' fejedelméhez.
8. Isten szállíts békében
Az új esztendőre,
Terjeszd éltünk' körében
Áldásid' fejünkre.
Bűneinket oh töröld-el,
'S bocsás által minket csendes lélekkel.

III.

ÚJ ESZTENDŐI MAGASZTALÁ-
SOK ÉS ESEDEZÉSEK.

Dicsőítés és esedezés Isten' óltalmáért.

„Dicsőíté helyeken“

- Dicsőséges Isten!
Kit magasztal menny föld tenger,
Imád hiv érzetben
Minden felség, angyal 's ember.
A' magasság' 's mélység' határi
Ezer napok' égő sugári,
Dicsőségedet ragyogják-ki.
2. Nincs több örök Isten
A' mindenség' nagy frigyében,
Csak te véghetetlen,
Teremtmenyid' hiv körében,
Kik téged Istennek hirdetnek,
Neked naponként hálát zengnek
'S kegyelmedből életet nyernek.
3. Az idők 's századok
Istennek téged vallanak,
Ő és új világok
Halhatatlannak mondanak,

Nem változván szent lételedben,
Bár világok el-enyésznek fenn,
'S újak állnak elé szép rendben.

4. Imé elmúlt tőlünk
Ismét egy telyes esztendő,
Kegyelméből nyertünk
Újat, 's ez is eltelendő.
Mint több éveink el-enyésztek,
Melyek hozzánk tőled küldettek,
Mint felségedtől hív követek.
5. 'S hár tiszta éltünket
Vinnék hozzád áldozatúl,
És erkölcsünket
Hagynák szentül ártatlanúl!
Ah de sok bennünk a' gyarlóság,
'S ha kezet nem nyujtsz fő valóság,
El-hagy minket minden boldogság.
6. Áldd-meg új esztendönk',
Szenteld-meg édes hazánkat,
Legyen boldog időnk.
Koronázd-meg határinkat,
Fejdelmünket tartsd dicsőségben,
Vallásunkat szép egyességben,
Testünk' és lelkünket épségben.

Hálaadás és fohászokodás.

„Világosság' szent atyja“

1. Öröm 's hála-énekekkel
Téged Isten áldunk,

Egy szívvel és lélekkel
Buzgón magasztalunk,
Hogy új évünk' reggelére
Földi éltünk csendes békében ére.

2. Lelkeink' ihletése,
Minden eszmélete,
Sziveinknek ütése,
Minden érzete,
Szent hálára gerjed ezért,
E' megtartó Isteni kegyelemért.
3. Mi jót és rosszat rejt ez
Eszteendő' kebele?
Tán bűt bánatot fedez,
Vagy áldással tele?
Nem tudhatjuk, de óltalmunk
A' jó Isten, egyedül benne bízunk.
4. Megáldja mezőinket
Termések' jóvával.
'S homályos értelminket
Az ész' világával.
Jót érünk, a' vész elkerül,
Kegyelméből mi reánk remény derül.
5. De munkát és szorgalmat
Kiván háladásúl,
'S erkölcsi szent buzgalmat
Azért imadásúl.
Imé atyánk! hát fogadást
Teszünk, reánk adj bőv és gazdag áldást.
6. Szív' 's ész' örök törvénye,
Mely tőled származot'

'S tündöklő égi fénye
Nekünk idvet hozott,
Leszen keblünk' ohajtása,
'S minden tettünk' mértéke és szabása.

7. Napjainkhoz napokat,
Évekhez éveket,
Örömmel áldottakat,
'S veszélytől mentteket
Engedj érni jó Istenünk,
És tölteni, ezért buzgón könyörgünk.

Hálaadás és esedezés.

„A' Sionnak hegyén ír Isten“

1. Örök Isten! kinek esztendők
Nincsenek létedben,
Jelen vannak múltak jövődök
Egy tekintetedben,
Minket pedig mihelytt születünk
Kétes változás vár,
Mint az óra, lefoly életünk,
'S közel a' vég-határ.
2. Lám, mely sokan már elnyugvának
A' múlt esztendőben,
Kik kivánt életben valának
Annak kezdetében.
Minket pedig kegyelmes atyánk
Mind eddig megtartál,
'S újult esztendőt derítvén ránk,
Örökre juttatál.

3. Atyánk! a' te lelked' ereje
Velünk ily jót tegyen,
Hogy kegyelmednek esztendeje
Ez új év is legyen.
Atyai karoddal hordozzad
Minden dolgainkat,
Dicsőségedre igazgassad
Helyes szándékinkat.
4. Ez esztendőt külső jókkal is
Atyánk koronázzad,
A' szükséges múlandókkal is
Házunk' fel-ruházzad.
Határinkat gyümölcsözéssel
Igaz szorgalmunkra
Aldd-meg, hogy szükséges terméssel
Szolgáljon számunkra.
5. Kegyelmed' áldásod' újítsad
Buzgó egyházadon,
Öröm' harmatját szaporítsad
Hív lelki nyájadon.
Gátold hazánkban áradását
Bűnnek 's gonoszságnak,
Fordítsd-el eshető romlását
Királynak 's országnak.
6. Tekintsd-meg a' szükölködöket,
Légy az árvák' atyja,
Vigasztalja a' kesergőket
Szent ígéd' szózatja.
Kik fájdalnok' ágyában nyögnek
Vidámitd lelköket,
Inségökben, kik könyörögnek
Halld-meg kérésöket.

IV.

HUSVÉT ELŐTTI HETEKEN
VASÁRNAP.

Intés megtérésre.

„Uram! templomodba gyűltünk“

1. Hallgassuk figyelmesen.
Mire Pál apostol intsen,
Isten szent ítéletében
Hogy minket meg ne büntessen.
2. Immár azért fel-serkenyünk,
Mint mély álomból fel-keljünk,
Bűneinktől búcsút vegyünk,
Szent életre igyekezzünk.
3. Isten' szent szavát hallgassuk,
Parancsolatit meg-tartsuk,
Állhatatos hittel valljuk,
Segítségre ötet híjjuk.
4. Őrizkedjünk a' vétectől,
Távozzunk-el tévelygéstől,
Sok emberi szerzésektől,
Melyek el-vonnak Istentől.

5. Mert illik, hogy jól vigyázzunk,
És arra legyen nagy gondunk:
A' számadásban mit mondjunk,
Mikor majd innen kimúlunk.
6. Testünk' sárháza romlandó,
Földi hazánk nem állandó.
Testi öröm változandó,
'S lelki fő jót nem adandó.
7. Mert a' lélek nem földi rész,
De magasb tökéletre kész,
Feljebb vágyik a' szív és ész,
Nem testi kincsre, mely elvész
8. Szívük' lelkünk' hát örökre
Szenteljük az erényekre,
Állandóul törekedve
Az erkölcsi tökéletre.
9. Hogy örök élet' jutalma
Legyen pályánk' diadalma,
'S jussunk Isten' országába
Lelkünk' boldog hazájába.

V.

NAGY PÉNTEKEN.

Jézus' szenvedési.

„Mint a' szép hűves patakra“

1. Oh Isten, ki a' törődött
Szívet meg-nem utálsz,
Sőt a' bánat miatt ömlött
Könnyeket meg-számlálsz.
Kedveljed érzésinket
És elmékedésinket,
Melyek szívünkben támadnak,
Halálán te szent fiadnak.
2. Mint sír a' kertben magában,
Mint küszködik a' harccsal,
Mely a' sötét éjszakában
A' földre ejti arccsal,
Hol kínjait lelkében
Érezvén, és testében
Vércseppel veritékeznek,
El-alél és csüggedeznek.
4. De új erőt vesz magának,
Lelkét meg-bátorítja,
Mint a' bajnok, bár harczának
Kezdete tántorítja,

Az el-áruló csókra
Önként megy a' kínokra,
A' fegyverekbe öltözött
Vérengző kísérők között.

4. A' bíró bár meg-ismeri
Hogy ő vétkét nem látja,
El-ereszteni nem meri,
Ostor alá bocsátja;
Látja a' nép véresen,
Nincs szíve, mely megesszen,
Fakad ily bosszus lármára:
„Feszítsd feszítsd keresztfára!“
5. Szenved immár kiterjesztett
Kezekkel fel-szegezve,
A' föld testéből eresztett
Vérrel vagyon fedezve,
El-alélván végtére
A' kínok' érzésére,
Meg-hal, atyjához sohajtva,
Fejét keresztfjére hajtva.
6. Oh kínok közt el-enyészett
Meg-váltónk a' keresztfán!
Téged az egész természet
Búslakodva sírat 's szán,
Reng a' föld' alkotmánya,
A' holtakat kihányja,
A' nap is ily bús órába'
Borúl sötét éjszakába.
7. El-hal én bennem is a' szív
Ez iszonyú látásra,

És bánatba merült lelkem
 Hi bűnömért sírásra,
 Mert tudom, hogy érettem,
 Ki sokképpen vétettem,
 Szenvedéd e' sok inséget,
 Mely így vet éltednek véget.

8. Bizom azonban, mert e' hit,
 Hogy értem ontottál vért,
 Rettegésemben meg-enyhit,
 A' boldogság, melyet kért
 Szivem, meg-van az égben
 Ama' nagy dicsőségben,
 Hol te, ki ekként szenvedtél,
 Örök méltóságot vettél.

Krisztus' halála.

„Haragodnak nagy voltában“

- 1: Gyászba borult a' természet
 E' nap felett,
 Melyen Jézus meg-hala,
 De nyert lelkünk dicsőséget,
 Idvességet
 A' mennyeiben általa.
2. Szelid meg-váltónk' kezében
 Ily ügyében
 Keserü pohár vala;
 De az vólt mennyei atyja'
 Akaratja —
 'S Jézus értünk meg-hala.

3. A' keresztnek súlyos terhét
 És keservét
 Ártatlanúl hordozta,
 Midőn a' halál' súlyától
 És kínjától
 Lelkünket fel-oldozta.
4. Végre a' kínos keresztfán,
 Mint egy bárány
 Meg-holt, 's vérét kiontá,
 A' bűn' 's kárhozat' országát
 'S királyságát
 Halálával meg-rontá.
5. Kösziklák megrepedének,
 És intének
 Bűnösöket meg-térni,
 A' templom' hasadt kárpitja
 Bizonyítja
 Krisztust igaznak lenni.
6. Nap ég föld és holtak ezen
 Természetben
 Noha meg-indulának,
 Vétkes tettén az irigység,
 És gyűlölség
 Lám még sem bánkodának.
7. Sirassuk mi bűneinket
 'S vétkeinket,
 És szivünk meg-törödjén,
 Hogy Isten a' meg-térésre,
 Bár kevésre
 Nekünk időt engedjen.

8. Aldott Jézus! ki szenvedtél,
És így lettél
Érettünk ily áldozat,
Szent példád minket tanítson,
'S ne borítson
Örök halál 's kárhozat.
9. Téged örökké tisztelünk,
Tégy jól velünk
Az idvesség' idején,
Hogy szent arczádot láthassuk,
És áldhassuk
A' boldogság'szent helyén.

VI.

HUSVÉTI MAGASZTALÁSOK ÉS ESEDEZÉSEK.

Fel-támadásunk' reménye.

„Szeret, imád, magasztal“

1. Élet' 's halál' bírāja
Öröklétü Isten!
Ég föld tenger imádja
Felséged' mennyekben,
Végzetlen lételed,
Melyben nincs változás,
Halhatatlan életed,
'S szentségben lakozás.
2. Minden a' természetben
Változás alatt áll,
Váltván örök cserében
Egymást élet 's halál,
A' mindenség' lakói
Most vannak, majd múlnak,
Szárak' 's tenger' valói
Újulnak avulnak.
3. A' te képed az ember
Felségesb ezeknél,

Mert bár teste oszlást nyer,
De lelke mindég él,
Söt teste bár el-rothad
Sirhalom' éjében,
Ama' napon fel-támad
Új szentebb életben.

4. A' természet' tárában
Mint magvak újulnak,
'S új virág-illatokban
Érzésink vidulnak.
Így a' teremtő' keze
Fel-veszen sirunkból,
'S porunk, melyet fedeze
Porok közt, él újból.

5. Ezt tanítja Krisztusnak
Feltámadott teste,
Az Isten szent fiának
Sirját fel-fedezte,
'S ki-hozta új életre,
'S nekünk példát ada,
Hogy por-tetemeinkre
Éltet ad jósága.

6. Imádjátok lelkeink!
Az urat, a' ki szent,
Áldjátok tetemeink!
Az Istent, ki szent szent,
Fel-támasztván szent fiát,
'S dicsőségbe vivén,
Nekünk is új éltet ad
Az élet' reggelén.

Öröm Krisztus' fel-támadásán.

„Oh mennyei kegyes atyánk“

1. Fénylik a' nap fényességgel,
Zeng az ég nagy dicsérettel,
E' világ örül örömmel,
Lelkünk telyes új reménnyel.
2. Mert az Istennek szent fia
Halált és poklot el-ronta.
'S új életének általa
Új életre reményt ada.
3. Koporsóba temetteték,
Vitézektől őrizteték,
De halálban nem hagyaték,
Harmad nap fel-támasztaték.
4. Nem rettegünk már a' sirtől,
Nem az örök enyészettől,
Mert királyunk im legelől
Fel-költetett az Istentől.
5. Meg-holt értünk, 's bűneinkért
Onta bünt nem ismerő vért,
Minket szerettinek ismért,
'S példát hagyván egekbe tért.
6. Ez husvéti szent innepen
Vigadozzunk örömünkben;
Mert a' Krisztus új életben
Fel-támadt dicsőült testben.
7. Oh kegyelmes áldott Isten!
Gerjessz-fel minket lelkünkben,

Hogy imádjunk víg örömben
Mi is téged új életben.

8. Kérünk téged atya Isten!
Ez husvéti örömünkben
Oltalmazz minket mindenben,
Lelki 's testi veszély ellen.
9. Hálákat adunk te neked,
Ki Jézust ma fel-költötted,
'S példájára hogy majd minket
Fel-támasztassz meg-igérted.

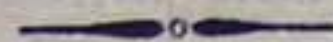
— — —

Krisztus' szenvedései, meg-feszítetése és fel-támadása.

1. Krisztust meg-feszíték
Kegyetlen 'Sidó népek,
Ki mi értünk születék,
Isteniunktől adaték,
Irgalmazz nekünk áldott úr Isten.!
2. Halálának utánna
Harmad nap fel-támada,
Hogy mi értünk meg-hala
Örök halált meg-ronta,
Irgalmazz sat.
3. Régen azt beszélették
Próféták 's azt hirdették,
Hogy a' Krisztus születnék,
'S értünk meg-feszítetnék,
Irgalmazz sat.

4. Igazságunk' meg-veték,
Csalárd névvel illeték,
Néprontónak nevezék,
Halálra öt itélék,
Irgalmazz sat.
5. Számtalan sok kínokat
Szenvede 's csapásokat,
Halla káromlásokat,
Láta szörnyü dolgokat,
Irgalmazz sat.
6. De az úr' szent óltalma
Jézust szemmel tartotta,
Koporsóból ki-hozta,
'S étellel jutalmazta,
Irgalmazz sat.
7. Van immár bizodalunk,
Hogy mi is fel-támadunk;
Mert Krisztus mi királyunk,
'S mi ő tagjai vagyunk,
Irgalmazz sat.
8. Reménységünk nagy legyen,
Hitünk hatalmat vegyen
Minden szenvedéseken,
Jézus példa lett ebben,
Irgalmazz sat.
9. Krisztusunk fel-támada,
Fel-támadunk, és oda
Visz minket is valaha,
Hol királyunk van maga.
Irgalmazz sat.

- 10 Kérünk téged úr Isten!
Adj hitet mi szivünkben,
'S benned reményünk legyen,
Élvén újult életben,
Irgalmazz sat.

Krisztus szószólónk Isten előtt.

„Krisztus mennybe fel-mene“

1. Krisztus ma fel-támada,
Bűnt és vétket el-mosa,
Ő szent vére' hullása
Lett vétkünknek romlása,
Csak ő nekünk
Az atya Istennél
Kedves szószólónk.
2. Istennek bölcsessége,
Hozzánk való szerelme,
Meg-jelent dicsősége,
Ki-tetszék nagy kegyelme,
Csak ő nekünk sat.
3. A' kegyelmes úr Isten
Könyörülvén emberen,
Győzedelmet engedett
Jézusnak a' bűn felett.
Csak ő nekünk sat.
4. Krisztus ártatlan bárány,
Ki mi értünk áldozván,

- Bűnünkből szabaditván,
Új életre támasztván.
Csak ő nekünk sat.
5. Szenvede váltságunkért,
Vérét ontá éltünkért,
Meg-hala e' világért,
'S esedezik bűnünkért,
Csak ő nekünk sat.
  6. Haljunk-meg bűneinknek,
Véget vetvén vétkünknek,
Éljünk az új életnek,
'S adjunk hálát Istennek,
Csak ő nekünk sat.

Krisztus közbenjárónk.

„Krisztus mennybe fel-mene.“

1. Úr Krisztus fel-támada,
Nekünk örömet ada,
Vére értünk árada,
Haszna rajtunk marada
Nyerj irgalmat
Közbenjáró Jézus Krisztus!
Szent atyád előtt.
2. Krisztus meg-holt bűnünkért,
Fel-támadt életünkért,
Mi vigasztalásunkért,
És meg-újulásunkért —
Nyerj irgalmat sat.

3. Krisztus' kínja életünk,
Szent halála reményünk,
Vére, melyet könnyezünk,
Lett áldozat érettünk.
Nyerj irgalmat sat.
4. Krisztus Isten' béránya,
Élő Isten' szent fia,
Halálnak el-rontója,
Kereszténység' fő papja.
Nyerj irgalmat sat.
5. Dicső fel-támadása
Lett örömek forrása,
Új élet' viradása,
Holtak' meg-újulása.
Nyerj irgalmat sat.
6. Azért mi is bűnünkből
Fel-támadjunk lélekből,
'S minden szenvedésünkből
Ki-mentetünk Istentől.
Nyerj irgalmat sat.
7. Isten! halld-meg kérésünk',
Ha el-jövend jegyesünk
Midön meg-itéltetünk,
Legyen örök életünk,
Nyerj irgalmat sat.

Krisztus szent atyja által fel-támasztatott.

„Mindenkoron áldom“

1. Szent öröm-érzések
Buzdítják mostan lelkünket,
'S zengjük buzgó énekünket
Neked teremtnöknek,
Ki Jézust halálból
Ki-hoztad mi meg-váltónkat,
Fel-támasztád meg-tartónkat
A' sir' homályából.
2. Meg-engedéd Isten!
Hogy áldott szent országodért
Ontana ártatlanul vért
A' gyászos kereszten.
A' kínok' poharát
Fel-venné az igazságért,
Melyet tanított és ismért
Mint élet' sugárát.
3. De nem hagyád Isten!
Hogy szented' teste rothadást
Szenvedjen — élet-viradást
Szerzél a' gyász-éjben.
Hiveit bár zárja
Jézusnak a' koporsó itt,
Szól az Isten, 's halottjait
Majdan az kiadja.
4. Az élet bár hozzon
Ránk terhes bűt 's fájdalma!

Bár sűrű könny-záporokat
Szemünk itt hullasson:
Lelkünk meg nem retten,
Mert minden bű és szenvedés,
És súlyos kereszt-viselés
Egyszer véget vesz.

5. És te enyészetet
Nem ismerő örök Isten!
Kiben vég 's változás nincs,
Fel-támasztassz minket,
Dicső légy ily való
És boldogító reményért,
Lelkünk' hozzád vételéért
Kérünk mindenható!

**Fel-támadásunk' reménye
a' Krisztusban.**

„As Istenhos as du szómat“

1. Dicsőség neked egy Isten!
Ki szent vagy természetedben,
Szent vagy, szent a' te neved,
Nincs több Isten kívüled.
Tőled származik minden jó,
A' mi szent és boldogító
E' földön 's a' mennyeiben,
Általad van oh Isten!
2. E' nagy nap is azt mutatja,
Hogy kegyelmed boldogítja
Az emberi nemzetet,

Kiért Jézus szenvedett,
'S meg-holt szent vérét hullatván
Kín-sebekben a' keresztfán,
Ártatlan áldozat lőn
A' legjobb szív e' földön.

3. Ki szeretetben élt 's lehalt,
Ki jót tanított és mivelt,
'S boldogítani vágy vala
Jó szívének általa
Minden megtérő halandót,
Új emberré változandót,
Terjeszté szent világát,
'S az Istennek országát.
4. Meg-holt a' szent igazságért;
De teste rothadást nem ért.
Fel-támasztá szent atyja,
'S híveit is biztatja,
Hogy testek a' koporsóban
Nem marad örökké porban,
'S megváltónk' példájára
Felkelünk vég-szavára.
5. Mely boldogító remény ez,
Hogy minket az Isten fedez
A' sírhalom' éjében
'S nem múlnk-el végképpen,
Sőt el-jövend ama' nagy nap,
Melyen ismét életet kap
A' por-test a' lélekkel,
Hogy jutalmát vegye-el.

VII.

ÁLDOZÓ CSÖTÖRTÖKŐ

Krisztus' fel-magasztaltatása

„Krisztus ma fel-támada“

1. Krisztus mennybe fel-mene
Nekünk helyet szerzeni,
Ült atyjának jobjára,
Lett mindeneknek ura.
Krisztus ül atyjának
Mennyekben jobján,
És uralkodik.
2. Krisztus meg-holt bűnünkért,
Fel-támadt életünkért,
Megjelenék Péternek
És több tanítványoknak,
Krisztus ül sat.
3. Negyven napig volt velek,
Őket meg-vigasztalá,
És bizonyos jelekkel
Magát élni jelenté,
Krisztus ül sat.
4. Nekik meg-parancsolá,
Hogy ők Jérusálemből
Addig el ne mennének,
Mig szent lelkét vennének,
Krisztus ül sat.

5. Mert küldene mennyekből
Vigasztaló szent lelkét,
Mely által bátoritva
Bizonyoságot tennének,
Krisztus ül sat.
6. Kimenvén a'szent hegyre,
Az olajfák' hegyére,
Jézus fel-emelkedék,
'S fényes ködben fel-mene,
Krisztus ül sat.
7. Uralkodik mennyekben,
'S mint lelki fő pásztorunk
Esedezik érettünk,
'S ajándéka van velünk,
Krisztus ül sat.
8. Közbenjáró Krisztusunk!
Élő Isten' szent fia,
Kérjed te szent atyádat,
Adjon nekünk szent lelkét,
Krisztus ül sat.

Krisztus hiveinek vezére.

„Aldjad én lelkem az urat“

1. Jézus, hitünk' kösziklája!
Te vagy az út és élet,
Veled az ember' pályája
Az egeknek útja lett,
Te fel-mentél az égbe,
De nem hagytál kétségbe.

2. Meg-tanítál szelidséggel
Viselni a' keresztet,
Melyet az úr bölcsességgel
Életünkre eresztett —
Meg-tanítál mint éljünk,
Mit hidjünk és reméljünk.
3. Szent lelked ada kezdetet
A' vallás' világának,
Hit reménység és szeretet
Mind lelkedből buzgának,
Te általad lettenek
Boldogok az emberek.
4. Áldott légy éltünk' vezére
Végetlen szerelmedért,
Mellyel lelked nem esmére
Semmi bajt híveidért.
Meg-győzted a' kínokat,
Hogy idvezítsd azokat.
5. Kérünk oh Jézus már téged,
Ne hagyd itt a' kétségben
Vérrel szerzett örökséged',
Sőt védd minden inségben.
Könyörögj esedezünk
Az egekben érettünk.
6. Majdon ott a' jobb világban,
Hol nem nyom a' testiség,
Angyali ártatlanságban
Fogunk szolgálni mindég.
Addig segélj lelkeddel,
Hogy hozzád juthassunk-el.

VIII.

PÜNKÖSTI MAGASZTALÁSOK
ÉS ESEDEZÉSEK.

A' keresztény vallás' első győzedelme.

„Szeret, imád, magasztal“

1. Csudálandók úr Isten!
Számptalan miveid,
Melyeket a' mindenben
Alkattak kezeid.
Erődet prédikálják
Minden teremtmények,
Intézetid' csudálják
Elmélkedő lelkek.
2. Ott a' napban 's csillagban
Szemléljük hatalmad',
Itt pórszemben 's fűszálban
Csudáljuk nagyságad'.
Nagy az úr nagy mivekben,
Bár elménk nem hatja,
Nagy az úr kis jelekben,
Bár szemünk nem látja.
3. Mint szeliden kél 's mosolyg
A' hajnal keleten,

Nappá derül majd, ragyog
 'S áldást hint az egen.
 Így hozá fel kezdetben
 A' vallás' hajnalát,
 Mely mint nap, derült fényben,
 Szorja már sugarát.

4. Isten kisdéd dolgokat
 Magasokká teszen,
 El-bont ellen-czélokat
 'S győzedelmet veszen,
 Apostolok' nyelvél
 Nem ércz-fegyverekben
 Hinté a' vallást széljel,
 'S örzé veszélyekben.
5. Szent Lelkének hatalmát
 Küldé tűz-nyelvekben,
 És a' hit' viadalmát
 Kevés hirdetőkből
 Meg-szentelé, 's terjeszté
 Ezer népek között,
 'S diadalmassá tevé
 Azt koronák fölött.
6. Dicső légy örök felség!
 Ily lelki napfényért,
 Melyben a' kereszténység
 Boldog derült kort ért.
 Minden részét földünknek
 Derítsd-fel e' nappal,
 Győzedelmét a' hitnek
 Terjeszd hatalmaddal.

Krisztus' igérete a' szent Lélekről beteljesedék.

„Krisztus' mennybe fel-mene“

1. Pümköst' napja betelvén,
 Jéruzsálemben lévén
 Apostolok valának
 Egyenlő akarattal.
 A' szent Lélekről
 Krisztus' igérete
 Beteljesedék.
2. Hogy várnák a' szent Lelket,
 Ím nagy hirtelenséggel
 Zendülés lön az égből,
 Mint sebes szél' zugása.
 A' szent Lélekről sat.
3. E' zendülés jelt ada
 Az eljött szent Lélekről,
 És betölté a' házat
 Hol veszteg ülnek vala.
 A' szent Lélekről. sat.
4. Apostolok látának
 Sok részre osztott nyelvet
 Kettős tűzzel lángolva,
 És szálla mindenikre.
 A' szent Lélek sat.
5. Betelének mindnyájan
 Istennek szent Lelkével,

Sok nyelveken szólának,
Mint engedé szólniok.
A' szent Lélekről sat.

6. Hirdeték az Istennek
Magasságos dolgait,
És taniták mindennek
Az idvesség' útait.
A' szent Lélekről sat.

7. Csudálandók az úrnak
Mivei a' mindenben,
Felségesek útai
Az idvesség' rendében.
A' szent Lélekről sat.

8. Isten! ihless lelkeddel,
'S tedd egyessé szivünket.
Világosítsd elménket,
'S erősítsd hitünket.
A' szent Lélekről sat.

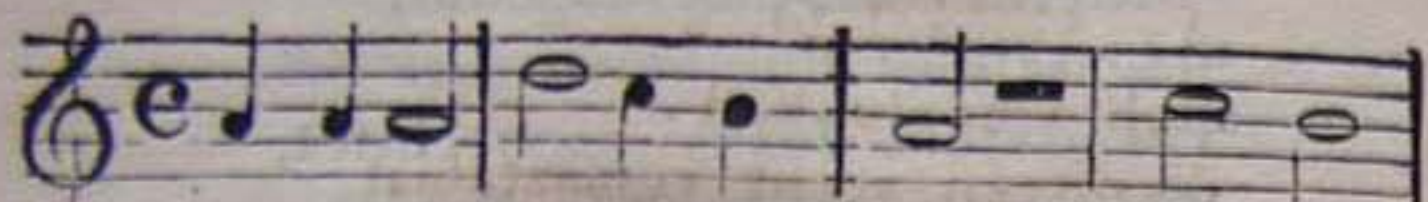
Esedezés Isten' lelki ajándékaiért

„*Úr Isten! kész az én szivem,*„

1. Bölcs teremő szent úr Isten!
Szentelj-meg minket lelkünkben,
Töltsbe szent ajándékkal
Bölcsességed' sugárával;
Jövel szivek' vi'sgálója,
Légy lelkünk bölcs oktatója.
Világa gyúl ott a' léleknek,
Hol szent Lelket adsz a' hiveknek.

2. Mennyei ajándékokat,
Mihelytt nyerte, meg-bátrodott
Jézus' kiseded társasága,
'S fel-gerjedett buzgósága
Hirdetni szent országodat,
Magasztalni dolgaidat,
Terjeszteni Jézus' szent hitét,
Bizonyítani mennyben életét.
3. Gyújts világot értelmünkben,
Szeretetet szivcinkben.
Balsorsunkban oh ne hagyj-el,
Gyámolíts kegyes kezeddél;
Szent házadnak dicsőségét,
Hiveid' szép békességét,
Hitünknek édes szabadságát
Áldd-meg! 's értelmünk' tisztaságát.
4. Szentelj-meg oh mindenható
Lelkeddel, mely vigasztaló,
'S ujjá szüli szivcinket,
Jóra bírván elméinket.
Segélj! hogy hitben állandók
Legyünk mi gyarló halandók.
Imádjunk buzgón, téged Isten!
Jézusban, ki fejdelmünk mennyben.
5. Egyesítsed sziveinket,
'S különböző nyelveinket.
Bíradj egy érzetre 's jóra,
Hit 's hazáért egyes szóra.
Dicséret dicsőség legyen
A' mennyekben neked Isten!
Legyen béke szent hajlékodbán,
Szentség neved' magasztalókban.

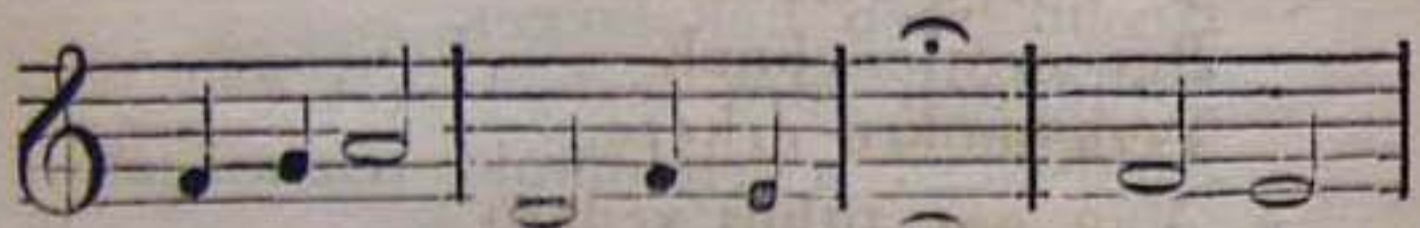
Isten' szent lelke^rerőt adott
az Apostoloknak.

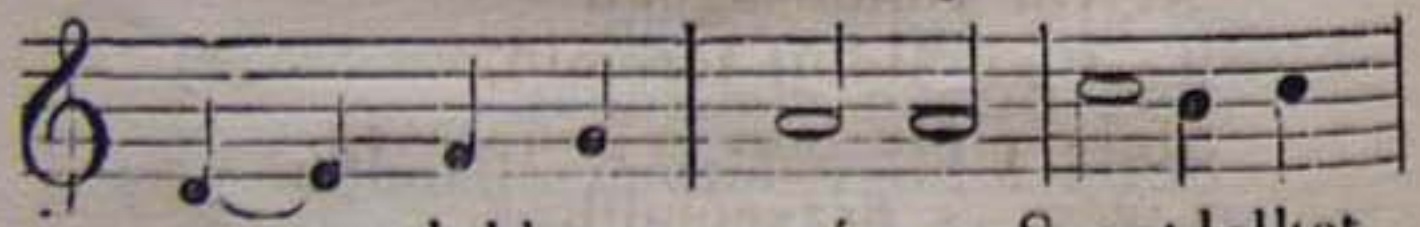
Kegyes és szív-e-me - lö Gon-do-

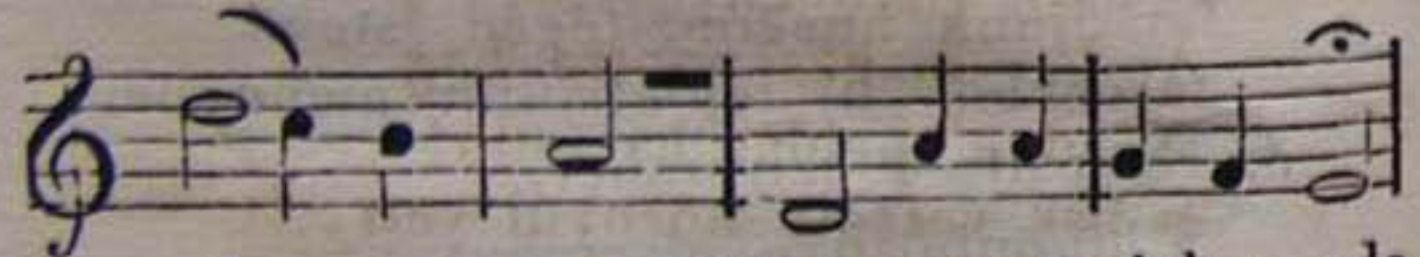
lat-ra ve-zet A'hit's em-lé-ke-zet,

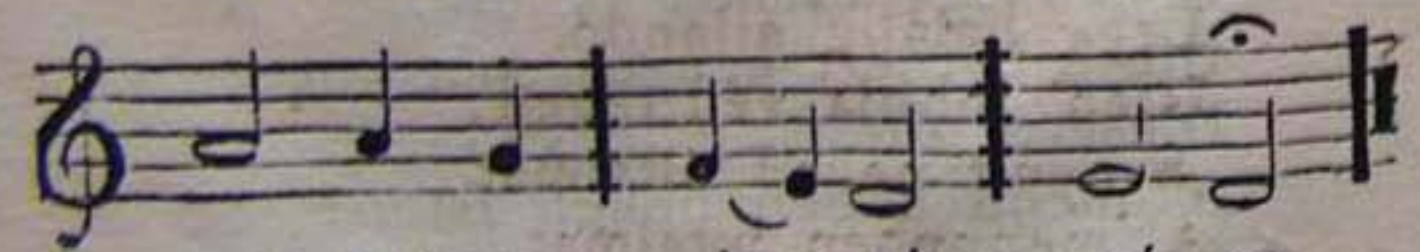
Hogy az ál-dott te-rem - tö A-pos-

to - lok' ser - gé - re Szent lelket

bo - csá - ta. 'S ez napon jelt a - da

A' hit' ter - jesz - té - sé - re.

2. Az örök halhatatlant
Imádjuk zengésben,
Ki tűzben 's szélvészben
Megszentelé itt alant
A' mennyei hitvallást
Az Apostolokban,
Sok viadalokban
Nyujtván szent vigasztalást.

3. Lánggal égő nyelv' tüze
Buzdítá nyelvöket,
A' meg-szenteltetett
Vallás' terjesztésére.
Az úr' hatalmas keze
A' buzgó lelkeknek
Bár erőtleneknek
Védelmökre érkeze.

4. Van egy titkos véderő
A' szent igazságban,
Melyet rokonságban
Tart az áldott teremő,
Mely előtt bűn 's gonoszság
Elvész 's öszveomlik
'S mint pára enyészik,
Ámbár magas pontra hág.

5. Nézd e' példát halandó!
'S bár veszély környül vett,
Hit 's igazság mellett
Légy halálíg állandó.
Isten' jobbja véd téged,
'S nyujt neked óltalmat.
A' mennyben jutalmat
Nyer majdan vitészed.

Tüzes nyelvek szállnak az Apostolokra.

1. A' Pünköstnek jeles napján
A' szent Lélek elküldeték
Erősíteni szívöket
Az Apostoloknak.
2. Krisztus igére szent Lelket
Buzgó hív tanítványinak,
Mennyországba mikor fel-ment
Mindenek' láttára.
3. Tüzes nyelveknek képében
Mint egy sebes szél' zugása,
Leszálla kiki' fejére
A' gyülekezetben.
4. Meg-telének szent Lélekkel,
'S kezdének szólni nyelveken,
Miként adá a' szent Lélek
Bölcsen 's bátran szólni.
5. Örüljünk azért Jézusban,
'S magasztaljuk szerelméért,
Ő általa mondjuk vígan:
„Dicsőség Istennek“
6. Dicsértessél atya Isten!
Szent fiad által mennyekben,
Erősíts-meg szent Lelkeddél
Minket igaz hitben.

Hálaadás Isten' szent Lelke' vigasztalásáért.

„A' Pünköstnek jeles napján“

1. Keresztényeknek serege,
Istennek választott népe,
Krisztus Jézusnak szent hive,
Örvendezz szivedbe,
2. Mert árvául nem maradtál,
Sőt meg-ajándékoztatál,
Mert im szent Lélek reád száll
Mely már meg-vigasztal.
3. Idvességedre megtanít,
Félelmedben fel-bátorít,
Sötétségben világosit,
És minden jóra int.
4. Ajándékát az Istennek,
Drága jelét kegyelmének,
Háláljuk szent felségének,
Dicsőség nevének!
5. Dicsértessél atya Isten
Szent fiad által mennyekben,
Tarts-meg minket kegyelmedben,
Mindörökké. Amen.

IX.

URI VACSORA OSZTÁSKORI
MAGASZTALÁSOK ÉS
ESEDEZÉSEK.

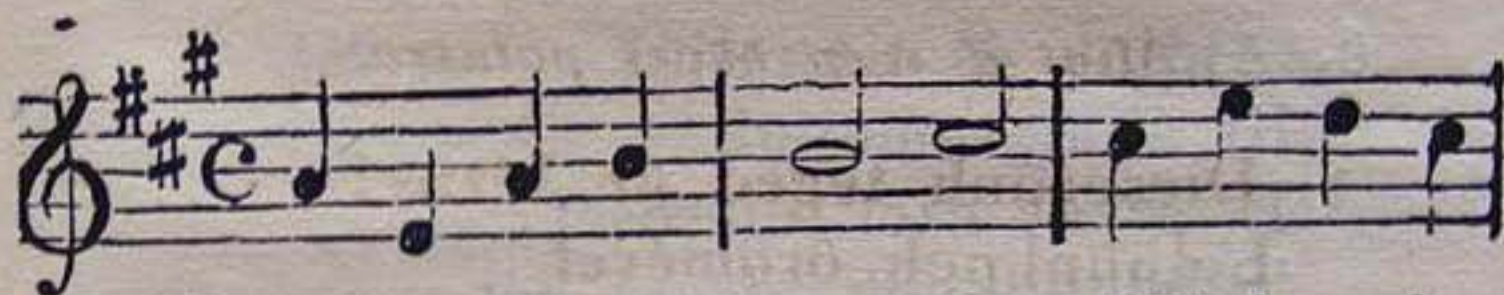
A' Megváltó' dicsérete.

„Mint a' szép hűves patakra“

1. Dicsérünk téged úr Jézus!
Lelkünknek örömével.
Oh mi királyunk úr Krisztus!
Fel-magasztalunk szívvel,
Ki mi értünk meg-haltál,
Asztaladhoz hivattál
Utolsó szent vacsorádra,
Emlékeztető példára.
2. Méltó vagy a' dicséretre,
Mert minket meg-váltottál;
Szenteknek örökségére
Nekünk útat nyitottál.
Mi voltunk kik vétkezünk
Te szenvedtél érettünk,
Ez egész világ' bűnéért
Ártatlanul ontottál vért.

3. Oh mely boldogok hát azok,
Az atya' áldottai!
Kik ide hivatalosok,
Mint Istennek fiai.
Azért Krisztus' halálát,
Gyalázatját, sok kínját
Valaki bárány' jegyesse
Most és mindenkor hirdesse.

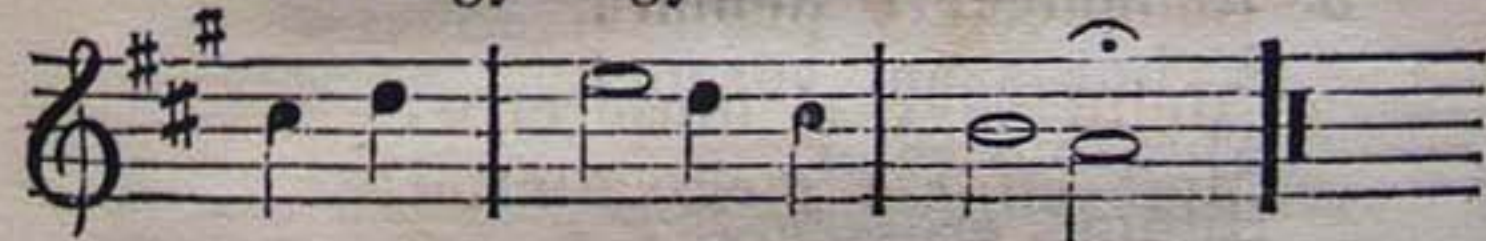
Vallástétel és gyónás Isten előtt.

Szent vagy Isten szent vagy, Véghetetlen

szent's nagy! Egyetlen ö - rök Is - ten!

Ki-hez ha-son-ló nincsen.

2. Szent vagy Isten szent vagy!
Irgalmad bőv és nagy,
Minden szív téged imád,
Minden lélek téged áld.

3. Krisztus által minket
Meg-váltál — Lelkünket
Boldogságra vezérléd,
'S te magadnak szenteléd.
4. Mely szent 's idvességes
E' czél, mely felséges!
Melyre minket fel-vettél
'S lelkeddel el-jegyzettél.
5. E' szent asztal mostan
Hol szent kenyér 's bor van,
Im arra int bennünket
Áldjuk idvezitönket.
6. Áldjuk és tiszteljük,
Ki által reméljük
E' szent czél' elérését,
'S lelkünknek idvességét.
7. Szenvedett ő 's megholt
Noha büntelen volt,
Kiontatott szent vére,
Gyász borúla testére.
8. A' kenyér testének,
A' bor szent vérének
Ábrázoló jelei,
Hitünk' erősségei.
9. Érezzük oh atyánk!
Mely jó áradt reánk
Szent fiadnak általa,
Ki mi értünk meg-hala.
10. Értünk emberekért,
Minden bünösökért,

- Kik bünökből meg-térnek,
'S jobb életet ígérnek.
11. Oh atyánk irgalmazz,
Bününkért ne halmazz
Méltó büntetést reánk,
Légy kegyelmes szent atyánk!
  12. Mert jaj hová leszünk
Ha büntetést veszünk
Büncink szerint majdon
A' nagy ítélet napon!
  13. Lelki mély sebeink
A' mi sok büneink,
Jaj nekünk, mert sok vétünk
Büntetést kér ellenünk.
  14. Az Isten' kegyelmét
Szent neve' félelmét
Mely sokszor megvetettük,
Szent útját nem követtük.
  15. Irigység gyűlölség,
Harag és kevélység,
Szivünket el-foglalták
'S rosza tántoritották.
  16. Vétkes szó 's gondolat,
Kárt tevő indulat,
Fősvénység és testiség,
Hideg szeretetlenség,
  17. Könyörületlenség,
Megvetés hidegség,
Szegényen nem segítés,
Szent házadtól el-hülés

18. Mind az, a' mit lelkünk
Érez és bán bennünk,
'S lelkünk' ismérétenek
Nyugalmat nem engednek.

19. Nem másnak oh Isten!
Csak neked im itten
Valljuk-meg bűneinket,
Te oldozd-fel lelkünket.

20. Nem tudunk hatalmat
Mely nekünk irgalmat
'S bűn bocsátást adhatna,
Minket meg-nyugtathatna.

21. Rajtad kívül Isten!
Ki minden lelkeken
Egyedül uralkodol,
'S tudod a' szív mit gondol.

22. Im lelkünk meg-vallja,
'S elődbe számlálja
Vétkeinknek sokságát,
Törvényid' meg-rontását.

23. Tégy kegyelmet velünk,
Ne gerjedj ellenünk
Engedetlen voltunkért,
És ne büntess vétünkért.

Uri vacsorakor magasztalás.

Eze - ret i - n á d na - gaszta l, É

tel - münk ér - ze - tünk. É-

lő hit - tel há - lá - val, Té-

ged szent Is - te - nünk, Ér-

ze - ményink' tá - rá - ban, Nincs

szen-tebb é - re - zet Mint

ez, „Isten ve - lünk van Az

Is - ten sze - re - tel"

2. Dicsőítések felett
Dicső a' tisztelet,
Melyet áldoz előtted
A' tiszta szeretet.
A' mindenség' háláját
Meg-haladja szivünk,
Midön téged mint atyát
Lélekből szeretünk.
3. Kegyelmed adott létet
E' nagy teremtésnek,
Osztott illő helyzetet.
Angyalnak féregnek;
Létel élet kegyelem
Ragyog 's munkál ottan,
Hol isteni szerelem
Teremtményi közt van.
4. Meg-elözött kegyelmed
Isten! létünk előtt,
Koronául tett kezed
Teremtményid fölött.
Midön érzelmünk nem volt,
Éreztél érettünk,
Midön elménk nem gondolt
Ört álltal mellettünk.
5. De ki hálálhatja-meg
Atyánk szerelmedet?
Melyet Jézus telyeslég
Nekünk kihirdetett.
Szerelmed, mely fel-emelt
Minket minden felett,
Szerelmed, mely meg-szentelt
'S választott néppé tett.

6. Szeretet' áldozatja
Lett értünk Jézusunk.
Eltét halálra adta,
Ugy kívánta javunk'.
Eltelve szent czéljával
'S érezve felségét,
Megpecsétlé kínjával
Szent pályája' végét.
7. E' szent asztal im mostan
Hol szent kenyér 's bor van,
Int minket a' Krisztusban
Élni halni bátran,
E' kenyér im testének
Szenvedésit jegyzi,
E' pohár szent vérének
Kiomlását teszi.
8. Mely méltó hogy lelkünkben
Hálára serkenjünk,
Krisztust telyes éltünkben
Követni gerjedjünk.
Az Isten nagy irgalmát,
Velünk tett kegyelmét
Dicsőítsük hatalmát,
'S végetlen szerelmét.

Úrvacsora vételkor.

Hálaadás Isten' jótéteményiért a' Krisztusban.

„Mint a' szép hűves patakra“

1. Gondviselő szent Istenünk!
Tekints bünös fejünkre,

Úrvacsora után.

Dicsőség Istennek.

„Mint a' ssép hűves patakra“

1. Békességnek fejedelme
Istennek áldott fia,
Bűnösöknek reménysége,
Emberek' megváltója!
Kenyeret és bort vettünk,
Hogy meg-haltál érettünk
Annak emlékezetére,
Szent neved' dicséretére.
2. A' mi lelkünk benned bizik
Mint mindenek' urában,
'S hiszi meg nem fogyatkozik
Sok lelki próbáiban;
Mert tetszett az atyának
Mennynek földnek urának,
Hogy adjon nekünk országot
Jövendőben, 's boldogságot.
3. Dicsőség a' magasságban
A' szenteknek urának,
Áldás hívek' szent házában
Teneked Krisztusunknak!
Ki ülsz Istennek jobbján
Örökké uralkodván,
Vigy minket örökségedbe,
Mely vagyon fenn az egekbe',

Uri vacsorai berekesztés.

1. Menjetek-el békességgel
Úr Istennek áldottai!
Teljetek-be kegyelemmel
Mint meg-szentelt fiai.
2. Méltó Isten hogy dicsőség
Tisztesség és hálaadás
Adattassék neki mindég,
'S legyen rajtatok áldás!